

ЗАКЉУЧАК

САСТАВ ВЕЋА И РОК ЗА ЖАЛБУ У СПОРУ ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ ЗБОГ ПОВРЕДЕ НА РАДУ ИЛИ У ВЕЗИ СА РАДОМ, ИСПЛАТУ ЗАРАДЕ, ДРУГИХ ПРИМАЊА И ПОТРАЖИВАЊА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

Спорове за накнаду штете због повреде на раду или у вези са радом, исплату зараде, накнаде зараде, других примања и потраживања из радног односа, као имовинскоправне спорове суди судија појединац - ако вредност предмета спора не прелази законом прописани лимит, као и на основу споразума странака, у смислу члана 37 Закона о парничном поступку.

Рок за жалбу против првостепене пресуде донете у спору из радног односа имовинскоправне природе је 15 дана.

Образложење

Спорна питања у погледу карактера спорова из радног односа, састава већа првостепеног суда које одлучује о захтеву за исплату накнаде штете због повреде на раду или у вези са радом, неисплаћене зараде и других потраживања из радног односа и рока за жалбу против првостепене пресуде којом је о таквом захтеву одлучено, разматрана су раније на саветовању: *Судијски дани у Врњачкој Бањи - 2005*, па су судије Врховног суда Србије припремиле одговор и тада саопштиле учесницима Саветовања - да зависно од вредности предмета спора ове спорове суди веће или судија појединац, да се странке могу споразумети да такве спорове суди судија појединац ако новчано потраживање прелази лимит прописан за обавезно зборно суђење и да је, према одлукама Врховног суда Србије, рок за жалбу против првостепене пресуде донете у овим имовинскоправним споровима 15 дана.

Како су, по досадашњим ставовима највишег суда, радни спорови у ужем смислу: спорови о заснивању, постојању и престанку радног односа, односно спорови за оцену законитости одлуке о повреди појединачног права запосленог, а остали спорови су спорови из радног односа, о којима суд одлучује пуном јурисдикцијом, они могу бити и имовинскоправни, и за њих важе општа правила из Закона о парничном поступку. Зато је Врховни суд Србије и заузео становиште - које је изразио у бројним одлукама, о оцени дозвољености ревизије у споровима за исплату зараде, накнаде зараде и других потраживања из радног односа, као и споровима за накнаде штете, као имовинскоправним споровима, у којима се дозвољеност ревизије цени према лимиту прописаном за ревизију.

Заговорници обавезног зборног састава већа и рока за жалбу од осам дана - за све спорове из области радног права, су своје становиште заснивали на одредби става 2 члана 24 тада важећег Закона о

судовима која је прописивао да се у општинским и окружним судовима образују већа за решавање радних спорова.

Сада су Законом о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08, 104/09) одредбе о судском одељењу измењене, па више ни ови аргументи немају значаја, али се у пракси, без обзира на објављене одлуке и на ставове највишег суда ова спорна питања неоправдано поново актуелизију. Другачија пракса појединих апелационих судова довела би до укидања великог броја првостепених пресуда због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. тачка 1. ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), односно до одбацивања жалби у овим споровима ако су изјављење после протеча рока од осам дана, и неједнаког поступања у примени Закона о парничном поступку, противно одредбама члана 2. став 1. овог закона.

Грађанско одељење Врховног касационог суда је због тога, одлучило да без обзира на јасне норме чл. 35. до 37. Закона о парничном поступку, у смислу члана 38. став 2. Закона о уређењу судова, и на овај начин укаже нижестепеним судовима на уочену погрешну праксу у поступку одлучивања у имовинскоправним споровима из радних односа и *доношењем овог закључка / усвајањем овог одговора* допринесе уједначавању судске праксе у овој области.

(Закључак усвојен на седници Грађанског одељења

Врховног касационог суда 04.10.2010. године)